

vælge med statslig støtte at omdanne dem til 50 plejeboliger, uden at det indgår i kommunens planlægning. Det vil sige, at vores lille kommune nu står og mangler 50 plejeboliger fra det ene år til det andet, eller det, der jo er allerværst: Fru Hansen og fru Olsen og de 48 andre vil mangle en tryk bolig, som plejeboligen er, fordi den selvejende institution kan gøre det uden kommunens samtykke, og uden at der kommer en anvisningsret.

Ud over eksemplet vil jeg godt lige give et par kommentarer til det her med forskelligheden. Flere har været oppe og sige, at man ønsker et mangfoldigt boligmarked. I regeringen er vi meget enige. Vi ønsker et mangfoldigt boligmarked både for de unge, for familierne og bestemt også for de ældre. Derfor lægger vi meget vægt på, at vi både har almene ældreboliger, vi har plejeboliger, vi har seniorbofællesskaber, og vi har også mange forskellige slags selvejende institutioner. Det mener jeg vi skal have. Det mener jeg at vi skal have i et godt velfærdssamfund.

Men i regeringen går vi ikke ind for, at der skabes valgfrihed ved at forskelsbehandle. Det er altså en forkert model.

Og så har jeg endda ikke berørt økonomien endnu. Det har jeg ikke, fordi det siger sig selv, at regeringen ikke kan støtte et forslag på en kvart milliard kroner, hvor der ikke er knyttet de mest almindelige og fornuftige vilkår til økonomien. Det plejer vi også at være enige om, som flere ordførere har påpeget i løbet af debatten.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget. Vi kan ikke støtte de principper, der bygger på, at ældreboligerne, plejeboligerne ikke først og fremmest skal gå til de svageste ældre. Især de svageste ældre har behov for trykthed, har behov for kvalitet i omsorgen. Derfor er målet med regeringens politik at skabe moderne fysiske rammer for et liv som ældre, skabe rammer, hvor den ældre bevarer sin værdighed, selvstændighed og medindflydelse, rammer, som inspirerer til samvær med andre, og rammer, som giver den optimale mulighed for individuel pleje og hjælp til de opgaver, man ikke længere selv kan klare.

Derfor har regeringen taget en lang række initiativer på ældreboligområdet, der skal sikre de mål. Bare inden for de seneste år kan jeg nævne mange ting: Kommunerne har med kommuneaftalen for 2001 fået øget incitamentet til at bygge ældreboliger, til at bygge plejeboliger både ved at give fri lånefinansiering og ved at give store tilskud til servicearealerne.

Vi regner nu med, at der bliver bygget ca. 1.000 plejeboliger mere i år end sidste år. Altså bliver der bygget ca. 3.000 plejeboliger om året og i alt ca. 4.000 ældreboliger om året. Ældreboligrådet har i januar 2001 afleveret en rapport om det fremtidige behov for plejeboliger. Rapporten viser, at hvis man fortsætter den her udbygning af plejeboliger og ældreboliger, vil der være nok plejeboliger og ældreboliger til ældre.

Derudover har vi gjort meget for at sikre de svageste ældre. Vi lægger nemlig vægt på, at det er de svageste ældre, der kommer først, noget, som beslutningsforslaget jo ikke lægger vægt på.

Endelig vil jeg godt fremhæve, at der er elementer i regeringens boligpakke, som sikrer en højere kvote til andelsboligerne. Her har vi igen mangfoldigheden på boligmarkedet, som regeringen ønsker. Vi ønsker, at hvis man som ældre gerne vil bo i et bofællesskab, skal man have mulighed for det. Derfor forhøjer vi kvoten på andelsboliger, som især bliver brugt til seniorbofællesskaber.

Vi har også sagt, at vi har hørt, at kommunerne gerne vil drøfte, hvordan finansieringen skal være af de almene boliger, herunder ældreboligerne. Det er vi også villige til at drøfte med kommunerne.

Regeringen er derfor, som det ses, meget optaget af at sikre, at ældre i vores land får nogle ordentlige forhold, får en tryk og en rolig alderdom. Derfor gør vi meget for at sikre de ældres behov, for at forbedre de ældres situation.

Men det her beslutningsforslag er ikke vejen frem, hvis man gerne vil følge de principper.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det er en kort bemærkning til hr. Kofod-Svendsen, der talte om, hvor meget de selvejende institutioner skulle ofre, nemlig 3½ pct. – sådan ca. 30.000-35.000 kr. – pr. bolig én gang, og det skulle have stor betydning. Jeg synes, det er meget at snakke om. Man skal næsten have lommeterklædet frem, når man hører, hvor meget de selvejende institutioner så yder, når man tager i betragtning, at en plejehjemsplads i normal drift koster 300.000-400.000 kr.

Og med det her forslag overlader man faktisk i høj grad til de selvejende institutioner at bestemme en stor del af planlægningen, som kan betyde, at vi faktisk kommer til at bruge måske flere millioner kroner forkert, som kunne have